

Ozljeda radnika od pada predmeta s vozila za vrijeme rada

Osijek, svibanj 2012

Mr.sc. Držislav Vidaković, d.i.g.

prema članku D. Severa, dipl.iur
<http://iusinfo.com.hr/DailyContent>

Pitanje koje se u praksi često postavlja kod ozljede na radu jest relativno dvojbena pasivna legitimacija (odštetni zahtjev usmjeren prema poslodavcu ili osiguravajućem društvu) u situaciji u kojoj se radnik, primjerice, ozljedi zbog pada nekoliko komada robe ili drugog materijala s vozila, odnosno kod ozljede radnika prilikom istovara robe.

Vlasnik prijevoznog sredstva dužan je sukladno *Zakonu o obveznim osiguranjima u prometu* (članak 4.) prije uporabe prijevoznog sredstva u prometu, sklopiti ugovor o osiguranju te ga obnavljati sve dok se prijevozno sredstvo nalazi u prometu. Također, vlasnik odnosno korisnik motornog vozila sklapa takav ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju uporabom motornog vozila nanese trećim osobama, odnosno obvezan je sklopiti ugovor o osiguranju zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari, a koje može biti učinjeno trećim osobama.

Prema istome propisu, a i prema ustaljenoj sudskoj praksi, kod naknade štete s osnova police osiguranja od automobilske odgovornosti, štetom koja je nanesena uporabom motornog vozila smatra se i šteta koja je trećoj osobi prouzročena padom stvari s motornog ili priključnog vozila (prikolice).

Što učiniti u situaciji u kojoj se radnik ozljedi zbog pada nekoliko komada robe ili drugog materijala s vozila, prilikom istovara robe?

S obzirom da je takva ozljeda radnika najčešće uzrokovana padom stvari s teretnog vozila koje je pri tome uredno osigurano od automobilske odgovornosti prema trećim osobama, postavlja se također pitanje može li radnik umjesto od poslodavca naknadu štete potraživati od osiguravajućeg društva kod kojeg je vozilo osigurano. Postavljanje pasivne legitimacije u ovom slučaju prema osiguravajućem društvu svakako bi osiguralo i olakšalo ozlijeđenom radniku primjerenu i pravodobnu naplatu naknade za taj štetni događaj. Osim toga, radnik ne bi na taj način morao možda i riskirati radno mjesto ulazeći s vlastitim poslodavcem u iscrpljujuću pravnu bitku u svezi naknade štete radi takve ozljede na radu.

Ono što je odlučujuće jest činjenica je li se predmetno teretno vozilo prilikom nastanka štetnog događaja kretalo, odnosno je li svojim kretanjem prouzročilo ozljedu radnika.

Ukoliko je do ozljeđivanja radnika došlo prilikom istovarivanja robe ili materijala s kamiona koji se pri tome nije kretao, očito je da šteta nije prouzročena padom stvari s teretnog vozila tijekom prijevoza, vožnje ili čak parkiranja vozila, već se zapravo radi o ozljedi radnika zadobivenoj prilikom istovara robe. Sukladno tome u takvom slučaju ne može doći do primjene odredbi o odgovornosti vlasnika vozila, odnosno do primjene odredbi o odgovornosti njegova osiguravatelja kako to predviđa *Zakon o obveznim osiguranjima u prometu*. Posebice bi ovakvo stajalište bilo nedvojbeno i jasno ukoliko bi takav istovar robe iz teretnog vozila bio obavljan ručno i/ili uz određena tehnička pomagala u vlasništvu poslodavca i od strane radnika zaposlenih kod tog istog poslodavca.

U konkretnom slučaju isključivo bi se primjenjivale odredbe članka 103. *Zakona o radu* (NN 149/09 i 61/11), te u tom kontekstu i odredbe *Zakona o zaštiti na radu*, odnosno u sudskom postupku utvrđivala bi se samo eventualna odgovornost poslodavca za ozljedu radnika zadobivenu tijekom redovnog rada. (Ovakvo stajalište potvrđuju i odluke sudova, primjerice Odluka Vrhovnog suda RH od 31.01.2007.). Međutim, treba napomenuti kako bi isto tako, sukladno prethodno navedenim odredbama *Zakona o obveznim osiguranjima u prometu*, bila **nedvojbeno i odgovornost osiguravatelja ukoliko bi ozljeda radnika bila prouzročena padom stvari s osiguranog teretnog vozila tijekom prijevoza, vožnje ili parkiranja vozila**, dakle ukoliko bi do štetnog događaja došlo u trenutku pomicanja odnosno uslijed kretanja osiguranog teretnog vozila.